

Täysistunto

Keskiviikko 8.2.2017 klo 13.59—20.24

16. Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ampuma-aselain, rikoslain 41 luvun 1 §:n ja poliisilain 2 luvun 6 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys HE 266/2016 vp

Lähetekeskustelu

Toinen varapuhemies Arto Satonen: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 16. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään hallintovaliokuntaan.

Keskustelu

19.35 **Sisäministeri Paula Risikko** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tällä esityksellä ehdotetaan muutettavaksi ampuma-aselain aseiden hankkimista ja hallussapitoa koskevia säännöksiä. Esityksen tavoitteena on uudistaa aselupamenettely aseturvallisuutta vaarantamatta. Nykyinen aselupamenettely vaatii useita henkilökohtaisia käyntejä poliisilaitoksella, ja se koetaan monimutkaiseksi ja hankalaksi sekä poliisin että harrastajien kannalta.

Uudistuksen taustalla on poliisin lupahallintostrategia vuodelta 2012, jonka mukaan kaikkiin lupalajeihin tehdään samat kehittämistoimet eli lupaprosesseja selkeytetään, otetaan käyttöön sähköinen asiointi, luovutaan kotipaikkasidonnaisuudesta ja vähennetään turhaa käyntiasiointia. Vastaavat uudistukset on tehty jo passeihin, henkilökortteihin ja yksityisiin turva-alan säädöksiin. Hankkeella toteutetaan myös hallituksen norminpurkuta-voitetta.

Kaksivaiheinen hankkimis- ja hallussapitolupamenettely yhdistettäisiin esityksen mukaan aselupamenettelyksi. Aselupa olisi ampuma-aseiden hallussapitoon oikeuttava lupa, johon voitaisiin liittää oikeus aseiden hankkimiseen. Aselupaa voisi hakea sähköisesti, eikä luvan hakemista olisi sidottu enää hakijan kotikuntaan, mikä joustavoittaisi menettelyä.

Sähköisen menettelyn rinnalla säilyisi mahdollisuus hakea lupaa poliisilaitoksella asioimalla. Hakija ei kuitenkaan voisi valita poliisilaitosta, joka käsittelee hänen lupahakemuksensa. Aseluvan hakijan soveltuvuuden arviointia kehitettäisiin kohdistamalla nykyisessä lupaprosessissa hakemuksen tekniseen käsittelyyn ja soveltuvuustestin suorittamiseen käytettävä aika ja poliisiresurssit uuden lupamenettelyn myötä mahdollistuvaan hakemuksen entistä yksilöllisempään käsittelyyn. Nykyisestä soveltuvuustestistä siis luovuttaisiin, koska sen hyödynnettävyys on ollut huono eikä se ole tuonut lisäarvoa aseturvallisuuteen. Testillä ei ole ollut merkitystä hakemuksen menestymisen kannalta, eikä testin antama palaute ole johtanut yhteenkään kielteiseen päätökseen aseiden hankkimislupa-asiassa. Aseluvan hakijan soveltuvuuden arviointia tehostettaisiin uudessa lupamenettelyssä tekemällä haastattelusta entistä yksilöllisempi sekä hyödyntämällä viranomaisella jo olevia tietoja entistä paremmin lupaharkinnassa.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

Esityksessä ehdotetut lupamenettelyn kehittämistoimet, kuten sähköisen asioinnin käyttöönotto, vähentäisivät merkittävästi hakemuksen vireillepanoon ja tekniseen käsittelyyn sitoutuvia henkilöresursseja. Poliisin henkilöstön työaikaa olisi käytettävissä teknisluontoisen työn sijaan enemmän hakijan soveltuvuuden ja muiden lupien myöntämisen edellytysten arviointiin.

Voimassa olevan ampuma-aselain mukaan kaikki hankitut aseet ja aseiden osat esitetään poliisille lukuun ottamatta tiedostonpitoon oikeutetun keräilijän aseita ja osia. Käytännössä siis asetta, joka on jo kertaalleen esitetty poliisille, käydään esittämässä uudelleen omistajan vaihtuessa. Esityksen mukaan aseiden esittämistä nyt siis vähennettäisiin. Suomessa toimivalta ase-elinkeinonharjoittajalta hankittua asetta ei pääsääntöisesti esitetäisi poliisilaitoksella, vaan elinkeinonharjoittaja ilmoittaisi luovutuksesta poliisin asetietojärjestelmään. Yksityisten välisellä luovutuksella siirtynyt ase tulisi esittää poliisille, jos aseiden luovuttajan hallussapitoon oikeuttava lupa olisi myönnetty ennen vuotta 2000. Tuota vuotta aikaisemmin myönnettyjen lupien osalta saattaa poliisin asetietojärjestelmässä olevissa aseiden yksilöintitiedoissa olla puutteita ja virheellisyyksiä johtuen rekisterinpidossa tapahtuneista merkittävistä muutoksista. Lisäksi poliisi voi aina tarvittaessa pyytää aseiden esittämistä.

Jatkossa ase-elinkeinonharjoittaja ilmoittaisi aseiden ja osien, tehokkaiden ilma-aseiden ja kaasusumuttimien yksilöintitiedot sekä patruunavarastot poliisin asetietojärjestelmän sähköistä asiointia käyttämällä. Ilmoitus siis korvaisi nykyinsäädännön mukaisen tiedostonpitovelvoitteen ja parantaisi aseiden elinkaaren ja sijaintitietojen hallintaa sekä mahdollistaisi sähköisen asioinnin käyttöön ottamisen lupamenettelyssä. Siirtymäaikana ennen sähköisen asioinnin käyttöön ottamista tiedot voitaisiin toimittaa poliisille sähköisessä muodossa, josta ne siirrettäisiin massasiirtona asetietojärjestelmään.

Arvoisa puhemies! Esityksen mukaan asekeräilijöillä ei olisi enää oikeutta pitää tiedostoa hankkimistaan aseista ja aseiden osista hallussapitoon oikeuttavan luvan hakemisen sijaan, vaan keräilijöiden tulisi hakea aseille ja aseiden osille aselupaa. Uusi lupamenettely olisi niin joustava ja selkeä, ettei poikkeusmenettelylle olisi tarvetta. Ennen lainmuutosta hankitut aseet ja aseiden osat luvitettaisiin vuoden siirtymäaikana maksutta. Tällä esityksellä enakoitaisiin myös asedirektiivin hyvin todennäköistä muutosta, jolla keräilijät tullessa sisällyttämään direktiivin soveltamisalaan, minkä jälkeen tiedostonpito ei tule olemaan enää mahdollista.

Esitettyjen muutosten myötä lupamenettelystä tulisi sujuvampaa niin lupaviranomaisien kuin hakijankin kannalta. Luvanhakijan osalta uudistukset vähentäisivät pakollista käyntiasiointia poliisilaitoksella, ja lupaviranomaisen osalta hakemuksen tekniseen käsittelyyn ja hakijan asiakaspalveluun kuluva aika voitaisiin kohdistaa hakijan soveltuvuuden arviointiin ja lupahakemuksen perusteiden selvittämiseen.

Arvoisa puhemies! Pyydän kaikkia kuulijoita huomioimaan, että aseluvan saaminen ei tällä esityksellä millään lailla helpotu, vaikka prosessia sujuvoitetaan, sillä luvan myöntämisen edellytykset säilyisivät ehdotuksen mukaan ennallaan. Hallituksen esityksen mukainen lupa- ja valvontaresurssien parempi kohdentaminen kuitenkin parantaisi aseturvallisuutta. Esimerkiksi ampuma-aseet ja aseiden osat merkittäisiin poliisin asetietojärjestelmään heti, kun ne valmistetaan tai tuodaan Suomeen. Tämä aseiden koko elinkaaren seuranta asetietojärjestelmässä mahdollistaisi nykyistä tehokkaamman viranomaisvalvonnan ja poistaisi erillisten tiedostojen käytöstä syntyviä virhemahdollisuuksia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

Muutokset on tarkoitettu pääosin tulemaan voimaan mahdollisimman pian. Sähköistä asiointia vaativat muutokset tulisivat kuitenkin voimaan vasta joulukuussa 2018, jolloin poliisin asetietojärjestelmän uudistuksen on tarkoitus olla voimassa.

Arvoisa puhemies! Vielä yksi asia tähän loppuun: Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi myös poliisilain sisäänpääsyä ja etsintää koskevaa pykälää. Lausuntokierroksella eduskunnan apulaisoikeusasiamies on ehdottanut, että poliisille tulisi säätää oikeus aseiden väliaikaisen haltuunoton toteuttamiseksi päästä kotirauhan tai julkisrauhan suojaamaan tilaan. On nimittäin totta, että voimassa oleva lainsäädäntö on poliisin toiminnan kannalta ongelmallinen, sillä aselaki edellyttää poliisin ryhtyvän toimenpiteisiin eli ottamaan aseet haltuun, jos on perusteltu syy epäillä, että asetta, sen osia tai patruunoita käytetään väärin taikka jos ampuma-aseluvan peruuttaminen on vireillä. Poliisilla ei kuitenkaan ole toimivaltuutta toimeenpanna aselain edellyttämää väliaikaista haltuunottoa. Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on lausunnossaan juuri tähän kiinnittänyt huomiota. Nimittäin poliisilla voi olla tietoa esimerkiksi aseenhaltijan jatkuvista ongelmista alkoholin tai huumeiden kanssa yhdistettynä vaikeaan elämäntilanteeseen, ja väärinkäytön vaara on voitu todeta ilmeiseksi. Vaikka laki edellyttää poliisia ryhtymään toimenpiteisiin aseiden haltuun ottamiseksi, poliisilla ei kuitenkaan ole tällä hetkellä toimivaltaa mennä noutamaan aseita aseenhaltijan kodista, jos siellä ei ole tapahtunut rikosta, jota voitaisiin selvittää, tai jos ei ole akuuttia tilannetta eli välitöntä hengenvaaraa käsillä. Eli tässä on ollut selvä ongelma, ja laki on edellyttänyt mutta ei ole antanut toisessa laissa toimivaltaa, ja nyt sitä on sitten pyritty korjaamaan.

Mielelläni vastaan sitten kysymyksiin. — Kiitoksia.

19.44 Kari Kulmala ps: Arvoisa puhemies! Arvoisa ministeri! Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ampuma-aselain ampuma-aseiden hankkimista ja hallussapitoa koskevia säännöksiä, poliisilakia ja rikoslakia. Esityksen tavoitteena on aselupamenettelyn uudistaminen turvallisuutta vaarantamatta. Tavoite on hyvä.

Esityksessä on paljon hyvää mutta myös sellaista, joka pistää ajattelemaan esityksen kehittämistä. Pidän hyvänä sitä, että aselupaa voi hakea jatkossa sähköisesti. Tämä joustavoittaa ja nopeuttaa lupamenettelyä ja vähentää henkilökohtaisen asioinnin tarvetta poliisiasemalla. Tämä korostuu erityisesti siellä, missä poliisiasemat ovat harvassa. Poliisijohdon tarkoitus on edelleen vähentää poliisilaitosten ja sitä kautta lupakanslioiden määrää, jolloin myös aseasioita käsitteleviä henkilöitä on entistä harvemmassa.

Sähköisen menettelyn rinnalla säilyisi perinteinen mahdollisuus hakea henkilökohtaisesti lupaa poliisilaitokselta. Erinomaisena uudistuksena pidän sitä, että aseluvan hakeminen ei olisi jatkossa sidottu hakijan kotikuntaan tai kotipaikkaan vaan lupahakemuksen voisi jättää haluamalleen poliisilaitokselle esimerkiksi lomareissulla.

On myös tarkoituksenmukaista, että jatkossa vuonna 2011 voimaan tulleen aselain mukaisesta soveltuvuustestistä lupamenettelyn yhteydessä luovuttaisiin. Kokemukset sen hyödyllisyydestä ovat saamani tiedon mukaan olleet hyvin ristiriitaiset. Testin hyödynnettävyys on ollut huono, eikä se ole todellisuudessa tuonut kovin paljon lisäarvoa aseturvallisuuteen.

Esityksen mukaan soveltuvuuden arviointia uudessa lupamenettelyssä parannettaisiin hakijan entistä yksilöllisemmällä haastattelulla sekä poliisilla jo olevan tiedon tehokkaammalla hyödyntämisellä lupaharkinnassa esimerkiksi tietojärjestelmien automaattista tie-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

donvaihtoa kehittämällä. Tässä voikin todeta, että toivottavasti poliisin uusi tietojärjestelmä Vitja saadaan viimeinkin valmiiksi — johan sitä on vuosikaudet yritetty.

Lääkäreilläkin on ollut velvollisuus ilmoittaa poliisille henkilöistä, jotka ovat sopimatomia ampuma-aseen, aseiden osien, patruunoiden tai erityisen vaarallisten ammusten hallussapitoon. Viime aikojen uutisoinnin mukaan tällaisia ilmoituksia on tehty varsin vähän. Myös muilla terveydenhuollon ammattilaisilla on ilmoitusoikeus. Ehkäpä tässä asiassa olisi myös kehitettävää.

Tiedän myös aseasioista vastaavia päällystötason poliisimiehiä, jotka ajattelevat, että miten saisin evättyä henkilöltä uusien aseiden hankkimisen. Mielestäni poliisin tehtävä ei ole evätä vaan mahdollistaa harrastustoiminta silloin, kun siihen on olemassa perusteet. Jokaista aseharrastajaa, reserviläistä ja metsästäjää tulisi kohdella koko Suomessa tasapuolisesti. Tässä on vielä paljon tekemistä.

Esityksessä kerrotaan, että ampuma-aselaissa ei ole säädetty siitä, millä perusteella luvan peruuttamismenettely voidaan panna tai on pantava vireille. Tässä kohdin tulee nykyisin kaikkein eniten ylilyöntejä ja selviä oikeusmurhia. Tiedän tapauksia, missä avioerohakemuksen ohessa on metsästäjältä otettu aseet poliisiin haltuun, kun toinen osapuoli on tehnyt poliisille ilmoituksen epäilyistä inestistä. Kyseinen rikos on erittäin inhottava, mutta samalla tutkinnan ja oikeusprosessin aikana henkilö ei pääse harrastamaan ehkä sitä ainutta harrastusta, mikä hänellä on. Aseet palautetaan takaisin muutaman kuukauden päästä ja todetaan, että onhan näitä metsästyskausia tulossa jatkossakin. Onko tämä kohtuullista ja oikein? Mielestäni ei.

Esityksessä on myös mainittu poliisilain 2 luvun 6 §:ssä ehdotettu uusi kohta 4, jossa kerrotaan: "...ampuma-asetta, aseiden osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin tai niitä koskevan luvan peruuttaminen on pantu vireille". Mikä tarve tätä kohtaa on nyt muuttaa, kun edellisellä kerralla, kun lakia muutettiin, se torpattiin? Miksi erikseen pitäisi mainita aseet, kun ne kuuluvat jo muutenkin nykyisen lain piiriin? Mielestäni tuo kohdan 4 lisäys on aseiden osalta tarpeeton.

Olisi hyvä myös keskustella oikeasti siitä, mikä on perusteltu syy panna vireille aselupien peruuttaminen. Onko se inestiepäily avioerohakemuksen yhteydessä, talousrikos, tahaton ylinopeus vai mikä? Mielestäni juuri tässä kohdin olisi vielä paljon tekemistä, ja laki tulee tuskien koskaan täysin valmiiksi tältä kohdin. Pääasia olisi kuitenkin, että kaikkia aseharrastajia, metsästäjiä ja reserviläisiä kohdeltaisiin tasapuolisesti niin eteläisessä kuin itäisessäkin Suomessa.

19.50 Timo Heinonen kok: Arvoisa puhemies! Kiitos ministeri Risikolle tästä, että aselupaprosessia nyt sujuvoitetaan. Tämä on ollut aika iso haaste vastuullisille aseenkäyttäjille Suomessa. Ymmärrän sen, että jotain piti tehdä, mutta nämä liikkeet, mitä tehtiin, olivat minun mielestäni kyllä ylidramaattisia, ja sen takia on hyvä, että nyt esimerkiksi soveltuvuustesteistä luovutaan ja sähköistä hakua otetaan käyttöön.

Edelleen tämä harrastamaan pääsy jää tämän jälkeen aika vaikeaksi, ja on valitettavaa, että ihan tavalliset, kunnolliset nuoret eivät enää innostu urheiluammunnasta taikka metsästyksestä sen takia, että on tehty vaikeaksi sen harrastamisen pariin pääseminen. Tietysti aseilla voidaan tehdä myös pahoja tekoja, niin kuin on tehtykin, mutta ne eivät ole olleet yleensä luvallisia aseita tai näiden aseiden saantiin on liittynyt jokin muu rikos. Toki prosesseissa on kehittämisen varaa — ainakin oli yhdessä valitettavassa tapauksessa, joka tietysti julkisuuteen paljon tuli.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

Yksi asia, jonka itse haluan tässä keskustelussa esille nostaa, on tämä aseiden näyttö, joka on järjestön. Sen voi tänä päivänä tehdä niin, että yksi ihminen vie ison määrän aseita näyttäväksi poliisille, eli sen näyttäjän ei siis tarvitse olla kyseinen aseiden ostaja, vaan jos minulla on vastaaviin aseisiin lupa, minä voin kerätä 25 aseita auton takalaukkioon ja lähteä näyttämään niitä poliisiasemalle. Minkälainen riski ja vaara siinä on, kysyn vain, ja sen takia olen itse tehnyt ehdotuksen, jota minulle eräs asekauppias ehdotti, että tämä rajattaisiin esimerkiksi niin, että ainoastaan niissä tilanteissa tuo näyttö olisi, kun aseita ei myy virallinen kauppa. [Puhemies koputtaa] Eli jos minä teen oston mattimeikäiseltä, niin joutuisin käymään aseita näyttämässä, mutta jos ostan sen luvallisesta aseliikkeestä, [Puhemies koputtaa] niin näyttöä ei olisi. Toivon, että tätä vielä harkittaisiin. — Kiitos.

19.52 Juho Eerola ps: Arvoisa puhemies! Tämä nyt käsillä oleva esityshän on pääosin oikein hyvä esitys, kuten tietysti suurin osa tämän hallituksen esityksistä on oikein hyviä. Mutta tässä on tosiaan tähän lain 6 §:ään tulossa oleva kohta, johon, ministeri, itsekkin viittasitte, eli poliisimiehellä on oikeus päästä kotirauhan suojaamaan tilaan, jos on perusteltua syytä olettaa, että "ampuma-asetta, aseiden osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin taikka niitä koskevan luvan peruuttaminen on pantu vireille". Tämä on uutta, ja tämä on huolestuttanut harrastajapiirejä, eli pelätään, että tämä avaa jonkunlaisia ovet poliisiin ehkä mielivallalle tehdä yllätyksratsoja aseomistajien koteihin, tai ei niinkään ehkä poliisiin mielivallalle vaan tämän aseomistajan vähemmän hyvälle ystäville.

Kysynkin nyt vastaavalta ministeriltä, miksi tämä kohta on näin tarpeellinen, ja erityisesti: Mikä on se perusteltu syy? Onko se nyt vain se, että joku ilmoittaa, että siellä se riehuu aseiden kanssa, vaikka mitään ei olisi tapahtunut? Juuri niin kuin edustaja Kulmala tuossa takana sanoikin, minullakin on tiedossa lukuisia tällaisia tapauksia, joissa huoltajuuksiin tai avioeroiriin keskellä toinen puolisoista soittaa poliisille ja epäilee eksänsä olevan väkivaltainen tai uhkaava. Tämä aika useasti jo nyt, nykyisen lain voimassa ollessa, on johtanut siihen, että poliisi takavarikoi tämän toisen henkilön aseet pois. Se tutkinta tosiaan saattaa kestää useita kuukausia, vaikka mitään todisteita tästä väkivaltaisuudesta ei löytyisikään, ja vaikka aseet sitten palautettaisiin tälle henkilölle takaisin, niin se on sitten se metsästyskausi jo monta kertaa ohi. Se tosiaan saattaa jossain päin Suomea olla ainoa henkireikä — kenties tälle masentuneellekin ihmiselle — ja sellainen harrastus, mistä saa edes jotain valoa siihen elämään, kenties juuri tämä metsästys, ja nytten tämä sitten poistettaisiin. [Puhemies koputtaa] Tämän takia kysynkin: mikä on tämä "perusteltu syy olettaa"?

19.54 Reijo Hongisto ps: Arvoisa herra puhemies! Esityksen tavoitteena on aselupamenettelyn uudistaminen aseturvallisuutta vaarantamatta, ja tähän on erinomainen ja hyvä lähtökohta. Esityksessä on hyviä ja kannatettavia uudistuksia, mutta valitettavasti on myös kohtia, jotka vaativat ainakin minun mielestäni vielä hieman hiomista. Nostan aluksi esille lakiesityksestä ne kohdat, jotka minun mielestäni ovat hyviä ja kannatettavia, ja sen jälkeen sitten lopussa keskityn tähän toiseen puoleen.

Ensimmäinen mielestäni hyvä asia on tämä hankkimislupamenettelyn yksinkertaistaminen ja sähköistäminen. Hankkimis- ja hallussapitomenettely sekä yksityistä valmistamislupaa koskeva lupamenettely yhdistettäisiin aselupamenettelyksi. Aselupaa voisi hakea sähköisesti, mikä joustavoittaisi ja nopeuttaisi lupamenettelyä ja vähentäisi henkilökohtai-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

sen asioinnin tarvetta. Sähköisen menettelyn rinnalla säilyisi mahdollisuus hakea lupaa poliisilaitoksella asioiden. Aseluvan hakemista ei olisi sidottu hakijan kotikuntaan tai kotipaikkaan, vaan lupahakemuksen voisi jättää haluamalleen poliisilaitokselle. Muutos joustavoittaisi lupamenettelyä. Tämä on ainakin minun mielestäni erinomaisen hyvä ja kannatettava ajatus.

Toisena kohtana palikkatestistä luovutaan. Eli soveltuvuustestistä lupamenettelyn yhteydessä luovuttaisiin, koska testin hyödynnettävyys on huono eikä se ole käytännössä tuonut lisäarvoa aseturvallisuuteen. Tämä on erittäin hyvä ja tervetullut uudistus. Voin kertoa, että taisi olla kansanedustajatoimeni ensimmäisiä asioita keväällä 2011, kun esitin silloiselle poliisiylijohtajalle Mikko Paaterolle, että tästä kansankielellä palikkatestiksi kutsutusta testistä luovuttaisiin. Toistelin esitystä aina, kun poliisiylijohtajan tapasin, ja ilokseni huomaa, että viesti on tainnut nyt mennä perille. Tämä on erittäin hyvä ja kannatettava muutos aiempaan käytäntöön.

Ei joka asetta näytille. Hyvä muutos on myös se, että asealan elinkeinonharjoittajalta hankittua ampuma-asetta, tehokasta ilma-asetta ja aseensa osaa ei pääsääntöisesti tarvitsisi esittää poliisilaitoksella. Yksityisten välisellä luovutuksella siirtynyt ampuma-ase, tehokas ilma-ase ja aseensa osa tulisi esittää poliisille, jos luovuttajan hallussapitoon oikeuttava lupa olisi myönnetty ennen vuotta 2000. Lisäksi poliisi voisi aina pyytää esittämistä. Enemmistö asekaupoista tehdään käsitykseni mukaan aseliikkeissä, aseliikkeitten kautta, joten tämä on merkittävä kevennys aseita tarkastavien poliisien työmäärään. Erinomaisen hyvä uudistus.

Kun äsken tuli ruusuja, niin sitten vähän risuja. Mielestäni esitys ei sellaisenaan ole valmis hyväksyttäväksi, vaan korjattavaakin löytyy.

Ensimmäisenä korjattavana kohtana otan tämän, mistä ministerikin mainitsi, etsinnän suorittamisen. Nyt kerron oman tulkintani tähän asiaan. Siis poliisilain 2 luvun 6 §:n 1 momenttia esitetään muutettavaksi niin, että vaara- ja vahinkotilanteissa poliisimiehellä on oikeus päästä kotirauhan tai julkisrauhan suojaamaan tilaan tai muuhun paikkaan, johon ei ole yleistä pääsyä, taikka kulkuneuvoon ja suorittaa siellä tarvittaessa etsintä, jos on perusteltua syytä olettaa — nyt olen tämän alleviivannut ja ympyröinyt sanan "olettaa" — että ampuma-asetta, aseensa osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin taikka niitä koskeva luvan peruuttaminen on pantu vireille.

Kotirauhan suoja on kirjattu perustuslakiin, ja se on vahva. Se on todella vahva. Jos laki toteutuu nyt esitetyssä muodossa, tulkintani mukaan riittäisi pelkkä patruuna keppihevoiseksi suorittaa kotietsintä aseensa omistajan asunnossa taikka autossa. Minun mielestäni tulkinta on erikoinen, sillä pakkokeinolaissa mainitaan kotietsinnän edellytykset silloin, kun etsintä kohdistetaan rikoksesta epäillyn asuntoon, autoon tai muuhun sellaiseen kotirauhan suojaan nauttivaan paikkaan. Silloin pitää olla vahva epäily — siis ei riitä oletamus, vaan pitää olla vahva epäily — jo tapahtuneesta rikoksesta. Tämän lain muutoksessa riittäisi siis pelkkä oletama. Ainakin itse, kun lakiesitystä luin, pohdiskelin, kuka olettaa ja millä perusteella olettaa. Riittääkö oletukseksi vaikkapa rajanaapurusten välinen kiista siitä, että toisen grillin savu ja herkullinen lihan tuoksu leviää vegaaninaapurin patiolla? Naapuri soittaa kiukustuksissaan hätäkeskukseen ja kertoo pelkäävänsä rajanaapuriaan, kun sillä on niitä aseita. Kuka vastaa siitä, jos poliisi tekee kotietsinnän ja toteaa, että mitään ei jää käteen eli etsintä on ollut turha? Tuskin tämä perättömän ilmoituksen tehnyt naapuri kuitenkaan.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

Tässä voi jäädä sellainen vaikutelma, että ampuma-aseen omistajaa kohdellaan ikään kuin toisen luokan kansalaisena, jonka kotiin taikka kulkuneuvoon voi mennä lähes millä perusteella haluaa. Minä ymmärrän etsinnät ja tarkastukset erinomaisen hyvin silloin kun poliisilla on perusteltu syy — siis perusteltu syy — olettaa, että jollain on hallussaan luvaton ampuma-ase, mutta tässä ollaan minun tulkintani mukaan jälleen kerran puuttumassa luvallisten ampuma-aseiden omistajien oikeushyvään, ja sitä ainakin minun on erittäin vaikea hyväksyä. Mielestäni olisi syytä keskittyä luvattomien ampuma-aseiden haltijoihin, eikä usein ja toistuvasti kiristää ja hankaloittaa luvallisten aseenomistajien elämää.

Toisena kohtana, joka ainakin minua mietityttää, esityksessä ehdotetaan säädettäväksi ase-elinkeinon harjoittajalle velvollisuus ilmoittaa maahantuomansa, siirtämänsä, hankkimansa, valmistamansa tai muuntamansa ampuma-aseen ja aseiden osien yksilöintitiedot poliisin asetietojärjestelmään. Olen ympyryöinyt tästä sanat "aseen osa". Esityksessä puhutaan yksiselitteisesti aseiden osista. Moni tietää, että ampuma-aseissa on paljon osia, joista jotkut ovat varsin pieniä: jousia ja ruuveja. Mietin, millä tavalla merkitään ja erotetaan vaikkapa jonkun aseiden laukaisukoneistossa oleva kierrejousi esimerkiksi monen kansanedustajan työpöydällä taikka kädessä olevan kuivamustekynän kärjen kierrejousesta. Pitääkö aseiden laukaisukoneiston laukaisuvastusta säätävään kierrejouseen stanssata aseiden sarjanumero, ja jos pitää, niin miten se tehdään? Jousi voi olla todella pieni ja ohutta laukausta. Minä ymmärrän erittäin hyvin, että yksilöinti tehdään esimerkiksi piippuun ja aseiden sulkulaitteeseen, mutta en sitä, että jokainen aseeseen kuuluva ruuvi taikka jousi merkitään ja ilmoitetaan. Se vaikuttaa aika mahdottomalta ajatuksena. Pidän ehdottoman välttämättömänä, että tähän kohtaan kiinnitetään valiokuntavalmistelussa huomiota ja yksilöinti ulotettaisiin koskemaan vain aseiden piippua ja sulkulaitetta, ei siis jokaista ruuvia ja nippeä.

Arvoisa puhemies! Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä epäkohtana nostan esiin asekeräilijät. Lakiehdotuksessa esitetään, että luovuttaisiin asekeräilijän oikeudesta pitää tiedostoa hankkimistaan ampuma-aseista ja aseiden osista hallussapitoluvan hakemisen sijasta. Keräilijän tulisi hakea aselupa hankkimilleen, myös keräilysuunnitelmaan kuuluville ampuma-aseille, tehokkaille ilma-aseille ja aseiden osille. Tietämäni mukaan maassamme on useita satoja keräilijöitä. Muistan kuulleen joskus luvun noin 300, mutta se on muistamani mukaan. Siis satoja asekeräilijöitä — ja jos lakiesitys tässä muodossa toteutetaan, joutuvat nämä sadat keräilijät hakemaan uudestaan lupia jo hallussaan oleviin aseisiin ja näyttämään ne poliisiasemalla. Keräilijällä on pääsääntöisesti kymmeniä, joillakin voi olla jopa satoja ampuma-aseita. Pohdiskelin esitystä lukiessani, ovatko lakiesityksen kirjoittajat miettineet, mitä näiden aseiden uudelleenluvittaminen tulisi maksamaan keräilijöille ja minkä verran tähän kuluu lupahallinnon työaikaa, sillä tietämäni mukaan yhtä asetta kohti varataan lupahallinnolta noin 30 minuuttia, ja jos henkilö joutuu esittämään kymmeniä tai satoja aseita, niin tähän on aivan käsittämätön tilanne. Esitänkin, että keräilijästatuksen omaavalla henkilöllä säilyy myös tulevaisuudessa oikeus pitää tiedostoa hankkimistaan ampuma- ja ilma-aseista sekä niiden osista.

Arvoisa herra puhemies! Ampuma-aseiden omistajilta edellytetään erittäin huolellista käytöstä ja huolellisia, vakaita elämäntapoja. Jokaisessa asiassa pitää olla tehostetun tarkka, jotta aseiden hallussapitolupia ei peruta. Mielestäni aseiden omistajilla on oikeus odottaa ja edellyttää samaa pikkutarkkuutta myös lakitekstejä laativilta. [Puhemies koputtaa] — Minuutti, sopiiko?

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

Toinen varapuhemies Arto Satonen: Joo, huomautan tästä 10 minuutin ajasta. Se jää puhujan harkittavaksi.

Jos ympäripyöreät ja monesti tulkinnanvaraiset lakiesitykset hyväksytään sellaisinaan valmiiksi laeiksi, tulee hyvän lain asemasta suttu ja sekundaa ja niitä kuuluisia vahinkoja. Mielestäni tämä ei ole hyvän hallinnon mukaista. — Kiitoksia, arvoisat kuulijat ja arvoisa puhemies.

20.05 Mari-Leena Talvitie kok: Arvoisa puhemies! Kuten ministeri Risikko tässä hyvässä ja kattavassa esittelypuheenvuorossa toi esiin, kyseessä on kannatettava hallituksen esitys. Tämä ehkä näkyy myöskin tässä salikeskustelussa, koska en tällä hetkellä näe yhtään oppositiokansanedustajaa salissa.

Tämän uudistuksen taustalla on siis poliisin vuoden 2012 lupahallintostrategia, jonka mukaisesti kaikkiin poliisin lupalajeihin tehdään samat kehittämistoimet eli selkeytetään lupaprosesseja, otetaan käyttöön sähköinen asiointi, luovutaan kotipaikkasidonnaisuudesta ja vähennetään turhaa käyntiasiointia. Tämä uudistushan on tehty muun muassa passeihin jo aikaisemmin, ja viime vuoden osaltahan nämä passien sähköistä hakemusta käyttäneiden lukumäärät olivat varsin korkeat. Kyseessä on myös normienpurkuhanke ja itsellenikin henkilökohtaisesti tärkeä hanke, koska ensimmäiset yhteydenotot ampuma-aseisiin ja lupahakemuksiin liittyvistä asioista olivat juurikin tämän hallituksen esityksen toiveitten kaltaisia.

Arvoisa puhemies! Hallintovaliokunta on käsitellyt asedirektiiveihin ja ampuma-aseisiin liittyviä asioita useaan otteeseen, erityisesti viime vuoden valtiopäivillä. Olemme nostaneet lausunnoissamme esiin huolen siitä, että EU-tasolla ymmärrettäisiin suomalaisten ampuma-aseiden erityispiirteet, erityislaatuisuus ja luotettavuus sekä maamme erityispiirteet, kuten vankka reserviläisten asema maanpuolustuksessa ja monipuoliset ampuma-aseharrastukset, joissa myös turvallisuuteen on panostettu, sekä muun muassa jo täällä salisakin äsken kuultu asekeräilijöiden suuri osuus.

Arvoisa puhemies! Sähköisen aseluvan haun ja toimivuuden kannalta oleellista ja aivan keskeistä on se, millaiseksi sähköinen hakemus tehdään. Onko se tarpeeksi yksityiskohtainen mutta riittävän selkeä? Tässä ovat tietenkin valtion ict ja valtiovarainministeriön rooli oleellisia, mutta kun on kyse ampuma-aselain lähetekeskustelusta, tuon sen myöskin esiin. Ampuma-aseiden myöntämisperusteet eivät uudistuksessa muutu, mutta hakemus on suunniteltava ja toteutettava erityisen huolellisesti — sekä asiakaslähtöisesti että toimijalähtöisesti.

Kuten edustaja Kulmala toi kattavassa puheenvuorossaan esiin, Suomessa on valitettavasti esiintynyt myös yksittäisiä poikkeuksellisia ja epäoikeudenmukaisia ampuma-aseluvan epäämisiä muun muassa metsästysharrastukseen liittyen. Toivottavasti tämä hallituksen esitys myös korjaa ne toimenpiteet.

Sitten vielä tähän ampuma-aselain liitännäislakina olevaan poliisilain muutokseen: On hyvä, että tähänkin lain epäkohtaan on kiinnitetty nyt huomiota ja se korjataan. On täysin kohtuutonta, että poliisilla ei ole ollut toimivaltuutta toimeenpanna aselain edellyttämää väliaikaista haltuunottoa, vaikka samalla poliisilla on ollut ampuma-aselain nojalla toimintavaltuus kyseisessä tilanteessa — eli tilanteessa, jossa on ollut selkeä, perusteltu syy epäillä, että asetta, sen osia, patruunoita tai vastaavaa käytetään väärin tai ampuma-aseluvan peruutus on vireillä. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

20.08 **Eeva-Maria Maijala kesk:** Arvoisa puhemies! Tässä kyseisessä laissa on paljon odotettuja ja pelättyjä asioita. Ensiksi nämä positiiviset elikkä odotetut asiat, eli tämä haastattelu- ja soveltuvuustestiasia. On hyvä, että tämä nyt muuttuu, koska kyllähän sitä noissa eri piireissä, joissa minäkin olen pyörinyt metsästysasioitten kanssa tekemisissä, pidetään lähinnä vitsinä. Hyvä, että tämä nyt saadaan muutettua ja tulee järkevämmäksi tämä homma. Kyllähän tämä purkaa byrokratiaa, ja voidaan sitten jatkossa keskittyä todella olennaisten asioiden hoitamiseen elikkä poliisit voivat tehdä sitä työtä, mikä heille oikeasti kuuluu.

Mutta sitten tämä toinen asia, aseiden ottaminen haltuun. Elikkä mennään tähän poliisilain 2 luvun 6 §:n muuttamiseen, juuri siitä asiasta tässä edellä jo kaksi edustajaa puhui. Minulla on lakimiehenä kokemusta useista erotilanteista, joissa on otettu yhteyttä. Yleensä tämä erotilanne tarkoittaa sitä, että on ollut avopari, missä sitten naispuolinen henkilö on loukannut miestä vaikeimmalla tavalla. Erityisesti meillä Lapissa on paljon miehiä, jotka harrastavat metsästämistä, ja se, että he pääsevät metsään ja metsästämään, on heille monesti ainuita olennaisia, tärkeitä, asioita, millä he pääsevät elämässä eteenpäin. Niin että ei hän siinä ole tarvittu mitään muuta kuin että avopuoliso, joka on lähtenyt sitten kävelemään riitatilanteessa, ottaa yhteyttä poliisiin, että minua on uhattu aseella. Tämä on ikävän yleistä, ja näitä on ollut todella monta tapausta, joista olen henkilökohtaisesti keskustellut ihmisten kanssa. Yleensä aseet ovat olleet jopa vuoden pois. Pahimmassa tapauksessa on mennyt kaksikin metsästyskautta, ennen kuin tämä asia on saatu laukeamaan. Se, että toista uhkaa aseella, on todellakin merkittävä asia, mutta kyllä se pitäisi pystyä nopeasti selvittämään, että henkilöt pääsisivät sitten jatkamaan harrastustoimintaansa.

Sitten tämä olennainen asia on 6 §:n 4 kohta, se, että "jos on perusteltua syytä olettaa, että ampuma-asetta, aseiden osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin". Tämä on niin avoin käsite, että tämä muuttaa nykyistä lainsäädäntöä, nykyistä käytäntöä todella paljon avoimemmaksi verrattuna aikaisempaan tilanteeseen. Erityisesti — minä puhun nyt sitten omasta käytännön kokemuksestani, olen paljon poromiespiireissä elänyt ja kasvanut, puhutaan paljon petoasioista ynnä muusta — jos on pikkuisenkaan jollakin epäilystä tai haluaa puuttua siihen, onko loukattu, onko mahdollisesti ajettu aiheuttaa petoja tappamaan, niin tällä pystytään iskemään heti kiinni ja voidaan vaikeuttaa todella raskaasti muun muassa poromiesten työntekoa ja toimintaa.

Olen pohtinut ja miettinyt tätä asiaa, ja minun mielestäni tässä voidaan rikkoa jopa perustuslaillista yksityisyyden suojaa. Mennäänkö tässä yli sen perustuslain tason, sen selvittämiseksi esitän, että tämä laki menee myöskin perustuslakivaliokuntaan käsiteltäväksi lausunnon antamista varten.

20.13 **Reijo Hongisto ps:** Arvoisa puhemies! Yhdyn edustaja Maijalan ajatuksiin siinä, mitä hän puhui aseiden hallussapitolupien peruuttamisesta ja perumisesta. Tiedän sen, että monta kertaa, jos henkilö syyllistyy törkeään rattijuopumukseen vaikka jossakin Rovaniemellä ja hänellä on ampuma-ase taikka ampuma-aseet luvallisesti säilössä Espoossa, niin vaikka tällä ampuma-aseella ja itse teolla ei ole minkäänlaisia kausaaliyhteyttä, siitä huolimatta poliisi peruu ampuma-aseiden hallussapitoluvan. Ymmärrän erinomaisen hyvin poliisina sen, että jos henkilö syyllistyy tekoon, joka vähänkään osoittaa häneltä väkivaltaisuutta taikka itsetuhoisuutta tai muuta, niin tällainen henkilö ei ole oikea pitämään hallussaan ampuma-aseita. Mutta jos teko on täysin sellainen, ettei mitään kausaaliyhtey-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

tä löydy, niin hämmästelen kyllä poliisin nykyistä tapaa perua ampuma-aseen hallussapitoluvat.

Mutta edustaja Maijala tuossa aivan puheenvuoronsa viimeiseksi totesi ja tarkasteli nimenomaan tätä paikan etsintää, on se sitten koti, vapaa-ajan asunto, auto tai mikä muu paikka tahansa, johonka ulotetaan kotirauhan suoja, ja hän pohdiskeli sitä, olisiko tämä syytä käyttää jopa perustuslakivaliokunnassa lausunnolla, jotta varmistettaisiin se, loukaatanko tässä kansalaisten perusoikeuksia.

Arvoisa puhemies! Minä kannatan edustaja Maijalan tekemää esitystä siitä, että tämä lähetettäisiin myöskin perustuslakivaliokuntaan. Näin varmistettaisiin se, kun tämä on muutoin hyvä laki, tässä on todella paljon hyviä elementtejä, että ei nyt koko hyvää lakiesitystä torpattaisi tällaisella pienellä valuvirheellä.

20.14 Sisäministeri Paula Risikko: Arvoisa herra puhemies! Kiitos näistä kommenteista, ja minä itsekkin tunnistan tässä sen, että tässä on paljon, paljon hyvää, ja sitten teidän puheistanne ymmärrän, että teillä on myös kritiikkiä. Tästä itse aselupa-asiastahan voidaan todella tuolla valiokuntakuulemisessa sitten katsoa tarkemmin sitä, onko joitain yksityiskohtia. Niinhän se aina menee, tämä työ.

Tuosta soveltuvuuden arvioinnista, kun täällä oli jonkun puheenvuorossa tästä soveltuvuudesta sellainen lievä..., että "testit lopetetaan": minä haluan vain siihen lisätä, että soveltuvuusarvioinnista ei luovuta vaan siitä tavasta, millä se on nyt tehty, joka on aivan niin kuin nollatestiksi todettu. Minä olen kiertänyt poliisilaitoksia ja aina kysynyt, että oletteko tätä mieltä, ja kaikki ovat sanoneet, että täällä ei ole niin kuin mitään tekemistä — ja täällä nyt poliisimiehet nyökkäilevät täällä salissa. Soveltuvuuden arviointi jatkuu, mutta se tehdään toisella tavalla, ja väitän, että jopa nyt tehokkaammin, koska... siellä löytyy perusteluja, millä perustelen, että tehokkaammin.

No, sitten tästä poliisilaista. Täällä kysyttiin, mistä tämä on tullut. Minä vielä vähän perustelen tätä, mutta sitten minä palaan siihen perustuslakiasiaan, josta olen hyvin pitkälle teidän kanssanne samaakin mieltä. Minä nyt ensiksikin perustelen tätä.

Siis ampuma-aselaissa, joka on nykyisin voimassa, sanotaan näin: "Jos on perusteltu syy epäillä, että ampuma-asetta, aseiden osaa, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia käytetään väärin, taikka jos niitä koskevan luvan peruuttaminen on pantu vireille, poliisin on viipymättä tehtävä päätös esineiden ottamisesta väliaikaisesti poliisin haltuun." Mutta nyt ei ole poliisilaissa vastaavaa pykälää, jolla annettaisiin toimivalta ottaa haltuun. Täällä ampuma-aselaissa tämä muuten jatkuu näin: "Poliisimiehen on otettava ampuma-ase, aseiden osa, patruunat ja erityisen vaaralliset ammukset pois niiden haltijalta, jos niiden väärinkäytön vaara on ilmeinen. Poliisimiehen on viipymättä ilmoitettava pois ottamisesta sen paikan poliisilaitokselle, jonka toimialueella esineet on otettu pois niiden haltijalta, tai luvan haltijan kotikunnan poliisilaitokselle. Poliisin on 14 vuorokauden kuluessa esineiden pois ottamisesta ryhdyttävä toimenpiteisiin päätöksen tekemiseksi esineiden ottamisesta väliaikaisesti poliisin haltuun tai luovutettava pois otetut esineet takaisin niiden haltijalle."

Tämä on siis ampuma-aselaissa. Nyt sitten meillä poliisilaissa ei ole kuitenkaan sitä valtuutta, ja tähän on kiinnittänyt huomiota eduskunnan apulaisoikeusasiamies, ja hän on ehdottanut, että sinne poliisilakiin lisätään tämä. Meillä on arvioitu, että näin tulisi tehdä, ja nimenomaan tästä syystä, että poliisilla ei kuitenkaan ole toimivaltuutta toimeenpanna aselain edellyttämää väliaikaista haltuunottoa. Tämä haltuunottohan liittyy nyt tähän kotiin, koska suurin osa näistä aseistahan säilytetään aseharrastajan kodissa, ja siitä syystä tämä

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

liittyy nyt tähän, mihin edustajat ovat täällä viitanneet. Kun te esititte, että no miksi tällainen, niin se liittyy nimenomaan tuohon ampuma-aselakiin, ja sitten: nykyinen lakihan antaa jo mahdollisuuden, jos on tapahtunut rikos tai on tällainen akuutti tilanne, eli tässä tilanteessa täällä todetaan näin: "vaikka laki edellyttää poliisin ryhtyvän toimenpiteisiin aseiden haltuun ottamiseksi, poliisilla ei kuitenkaan ole toimivaltaa mennä noutamaan aseita aseenhaltijan kodista, jos siellä ei ole tapahtunut rikosta, jota pitäisi selvittää, tai jos ei ole akuuttia tilannetta eli välitöntä hengenvaaraa käsillä." Tässä on kysymys nimenomaan siitä, että jos siellä on joku tällainen epäily, että tällainen rikos voi tapahtua, niin tähän on ennaltaehkäisyn näkökulmasta ajateltu, että se toimivaltuus pitäisi olla, jota ampuma-aselaki edellyttää. Tässä on selvä ristiriita näiden kahden lain välillä.

Täällä edustaja Eerola, hallintovaliokunnan puheenjohtaja, sanoi, että ei kai tämä nyt voi sellaista tilannetta tarkoittaa, että heiluu aseensa kanssa. No, minä en nyt ota kantaa heilumisen syyhyn, mutta jo sanoista "heiluu aseensa kanssa" pitäisi tietysti tietää, heiluuko mahdollisesti huimauksen vuoksi vai minkä muun vuoksi. Mutta huomasin vain tämän "heiluu aseensa kanssa": minua kyllä säikäyttäisi, jos joku heiluu aseensa kanssa.

Mutta sitten edustaja Hongistolle vähän näin välikevennyksenä sanon, että todellakaan, jos grillin tuoksu ärsyttää, niin tämä ei varmasti koske sellaisia tilanteita. Tämä nyt oli vähän tällainen välikevennys eikä tällaisia pitäisi sanoa, mutta sanoin sen kuitenkin, ja teille kaikille, jotka täällä kiinnititte tähän asiaan huomiota: olen kanssanne samaa mieltä. Tässä on tällainen perustuslaillinen kysymys, ja minä itse ajattelen näin, nyt kun teitän täällä kuuntelen, että varmasti on niin, että perustuslakivaliokunnan olisi hyvä tähän ottaa kantaa, ilman muuta, ja sehän on totta kai onneksi täällä talossa mahdollista.

Mutta sitten minulle tuli mieleen myös sellainen tässä nyt illan aikana, kun teitän kuuntelin, että olisi varmasti hyvä, että valiokunta kuulisi meidän valmistelleita esittelijöitämme ja meidän virkamiehiämme ja pohtisitte yhdessäkin vielä sitä, onko hyvä jotain kohtaa tässä vielä katsoa ja vasta sitten laittaa se sinne perustuslakivaliokuntaan. Minä oikeastaan vähän niin kuin tarjoan tässä sitä, koska tämä on hyvä katsoa erittäin tarkasti. Sitten, totta kai, se perustuslakivaliokuntakin on hyvä siinä, mutta ensin katsottaisiin tämä meidän virkamiestemme kanssa, jotka ovat tätä perusteellisesti pohtineet. Tarjoan tällaista vuorovaikutusta ensin. Mutta minä olen samaa mieltä.

Tämä aselupalaki pitäisi saada kuitenkin liikkeelle, ja sen tähden tämä ei saisi sitä hidas-
tuttaa. Tämä voidaan tarvittaessa vaikka käsitellä kahtena eri asiana. Mutta minä ehdotan, että valiokunta ja meidän virkamiehemme käyvät tätä läpi, miten edetään.

Hyvä! Kiitos oikein paljon näistä kommentteista.

20.21 Kari Kulmala ps: Arvoisa puhemies! Tässä vielä jonkin verran palaan taaksepäin tuohon omaan puheeseeni ja tähän palikkatestiin. Tuntui varsin erikoiselta silloin aikoinansa, kun ensin olin ollut 27 vuotta poliisina ja aseiden kanssa tekemisissä päivittäin — virka-aseena oli Smith & Wesson .38 joka päivä tuossa lonkalla — ja sen jälkeen minut valittiin eduskuntaan. Kun kaksi viikkoa sen jälkeen hain aseensa hankkimislupaa poliisiasemalta, niin minut laitettiin ensimmäisenä palikkatestiin. Tuntui varsin erikoiselta. Onneksi tästä nyt ollaan luopumassa. Sinänsä ymmärrän hyvin sen, että jos arvostetusta ammatista mennään sinne arvoasteikon toiseen päähän, niin onhan se entinen poliisi epäilyttävä henkilö. Mutta se siitä.

Sitten vielä, arvostettu ministeri, kysyisin teiltä, että kun nämä lääkärit ovat velvollisia ilmoittamaan henkilöistä, joiden ei pitäisi olla aseiden kanssa tekemisissä, ja näitä ilmoituk-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 3/2017 vp

sia on tullut kuitenkin niin vähän kuin mitä oli uutisissa tuossa mainittu, muistaakseni noin 200 vuodessa, niin onko tämä hyvä käytäntö ja olisiko tätä mahdollista muuttaa vielä paremmaksi. Mielestäni tämä ei ole ihan tasapainossa tällä hetkellä.

20.22 Sisäministeri Paula Risikko (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Kiitos evästyksestä. Varmasti otetaan tämäkin asia huomioon jatkokäsittelyssä ja ihan nämä kaikki, mitä te täällä keskustelitte ja puhuitte — hyvä niin.

Keskustelu päättyi ja asian käsittely keskeytettiin.